

1. NORMES BIBLIOGRÀFIQUES I D'ESCRITURA

1.1. LLIBRES

Autor

El cognom o cognoms de l'autor o autors s'escriuen en versaletes, i el nom en rodona. Si es tracta de l'editor de l'obra o d'aquell que n'ha tingut cura, s'indica aquesta circumstància entre parèntesis, amb l'abreviació «ed.» (en plural «eds.»); si es vol precisar més, es pot escriure «coord.» (coordinador) o «dir.» (director).

Es pot abreujar el nom de l'autor (no el cognom) indicant la primera lletra seguida d'un punt; si el nom és compost, hi haurà un espai entre les diverses inicials (p. ex., «R. E. BROWN»; «J. BUSQUETS I DALMAU»).

Quan hi ha diversos autors, aniran separats per un guionet (l'anomenat «guió ena»: –), precedit i seguit per un espai en blanc. Si hi ha més de tres autors, es pot indicar tan sols el primer, i afegir «et al.».

Títol

El títol de l'obra s'escriu en cursiva, separat del nom de l'autor per una coma. Si hi ha un o més subtítols, aniran a continuació, també en cursiva, i separats del títol per un punt. Si cal fer alguna altra indicació, com ara que el llibre és el segon volum d'una obra més àmplia, anirà a continuació, en rodona, i separada de les dades anteriors per una coma.

Dades editorials

Les dades editorials aniran a continuació, en l'ordre següent:

1) Col·lecció, si n'hi ha, i lloc que l'obra ocupa dins d'aquesta, tot entre parèntesis i amb lletra rodona.

2) Lloc d'edició, separat de la col·lecció per una coma. Els topònims s'escriuran, com a norma general, en la llengua original, però també s'admet

que els que han estat catalanitzats s'escriguin en català. Si hi ha més d'un lloc d'edició i es volen indicar tots, aniran separats entre ells per un guionet (l'anomenat «guió ena»). Quan hi hagi més de dos llocs d'edició, es pot indicar tan sols el primer, i afegir «et al.».

3) Habitualment s'indicarà l'editorial, després del lloc d'edició, separada d'aquest per dos punts. És preferible evitar paraules com «editorial» o «edicions», fora del cas en què estan íntimament lligades al nom de l'editorial (p. ex., «Edicions 62»).

4) Any d'edició, col·locat immediatament i sense coma després del lloc d'edició o de l'editorial. Si es tracta d'una edició posterior a la primera, s'ha de posar immediatament davant de l'any d'edició un número volat que indiqui de quina edició es tracta. Després de l'any de l'edició que es maneja, es pot indicar, entre parèntesis, l'any de la primera edició.

Quan es tracta d'una traducció, es poden donar, en tot o en part, les dades de l'original entre parèntesis, després de l'any de l'edició traduïda. En el cas que es doni una part de les dades, s'indicarà la llengua original de l'obra. Després d'obrir el parèntesi es col·locarà un signe d'igual (=). En el cas d'obres rellevants, s'especificarà després del títol el nom del traductor i/o de l'editor, introduïts per les abreviacions «trad.» o bé «ed.».

Si cal indicar una pàgina o pàgines concretes, aniran a continuació, separades de les dades anteriors per una coma i precedides per les abreviacions «p.» o bé «pp.». Les pàgines s'indicaran de forma completa, i s'evitaran les abreviacions «s» o «ss». Si cal indicar el nombre total de pàgines d'un llibre es farà amb l'abreviació «pp.» després de la xifra en qüestió.

Les abreviacions generals en altres llengües són substituïdes normalment per les abreviacions catalanes. Així, S. (= *Seite*) en els textos alemanys ha de ser substituïda per p. (= pàgina).

En el cas que una obra estigui editada en diversos volums, s'utilitzarà normalment l'abreviació «vol.» (= volum) per referir-se a cadascun d'ells. Aquesta indicació, precedida per una coma, anirà després de la col·lecció i farà servir les xifres romanes o àrabiques per a assenyalar els diversos volums. Es col·locarà un senyal de dos punts després de la xifra romana. En molts casos, però, n'hi haurà prou d'escriure el número dels volums en xifres romanes (I, II, III...) sense que els precedeixi l'abreviació. L'abreviació «vols.» es col·locarà després de la xifra àrabica que indiqui el nombre de volums d'una obra. Igualment, si una obra està dividida en diversos toms o parts, s'utilitzarà normalment l'abreviació «t.» (= tom) per referir-se a cadascun d'ells.

En el cas d'una obra traduïda és aconsellable fer constar entre parèntesis l'abreviació de la llengua original seguida de l'any d'edició en aquesta llengua. En el cas d'una reimpressió es farà servir l'abreviació «reimpr.» seguida de l'any en què fou feta.

Per a les edicions d'incunables i d'edicions modernes d'obres antigues impreses, se segueixen les dades editorials que apareixen en l'incipit, el colofó o la portada. Es mantindrà el nom de l'autor en llatí (traduït entre parèntesis si ha estat degudament identificat), el títol de l'obra (abreviant-lo sempre que s'escaigui) i les dades editorials fornides per la mateixa obra.

Exemples:

- R. E. BROWN, *Jesús en el Nou Testament. Introducció a la cristologia bíblica* (Paràbola 8), Barcelona: Claret 1997 (= *An Introduction to New Testament Christology*, Mahwah 1994).
- J. O. TUÑÍ – X. ALEGRE, *Escritos joánicos y cartas católicas* (Introducción al estudio de la Biblia 8), Estella: Verbo Divino ²1997, pp. 68-70.
- Martin HEIDEGGER, *Fites*, trad. i ed. Manuel Carbonell Florenza (Textos filosòfics 52), Barcelona: Laia 1989, 332 pp.
- Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya*, I: A-C, Barcelona: Generalitat de Catalunya – Claret 1999, XXIII+667 pp.
- Joachim GNILKA, *El evangelio según san Marcos* (BEB 55-56), 2 vols., Salamanca: Sígueme 1986.
- Josep RIUS-CAMPS, *Comentari als Fets dels Apòstols*, I: «Jerusalem»: *Configuració de l'església judeocreient* (Ac 1,1-5,42), II: «Judea i Samaria»: *Gènesi de l'església cristiana a Antioquia* (Ac 6,1-12,25), III: «Fins als confins de la terra»: *Primera i segona fases de la missió al paganisme* (Ac 13,1-18,23), IV: *D'Efes a Roma, amb marrada a Jerusalem: Tercera i quarta fases de la missió al paganisme* (Col·lectània Sant Pacià 43, 47, 54 i 68), Barcelona: Facultat de Teologia de Catalunya – Herder 1991, 1993, 1995 i 2000; 312, 400, 336 i 404 pp.
- Josep Maria ROVIRA BELLOSO, *La Humanitat de Déu. Aproximació a l'essència del cristianisme* (Estudis i documents 38), Barcelona: Edicions 62 1984.
- J. JEREMIAS, *Las parábolas de Jesús*, Estella: Verbo Divino ⁶1981 (alem. ⁷1965).
- R. KLUSSMANN, *Bibliotheca scriptorum classicorum et Graecorum et Latinorum*, 2 tt. en 4 vols., Leipzig 1909-1913 (reimpr. Hildesheim 1976).

- Boris USPENSKY, *A Poetics of Composition. The Structure of the Artistic Text and Typology of a Compositional Form*, Berkeley et al.: University of California 1973.
- V. TAYLOR, *The Gospel according to St. Mark. The Greek Text with Introduction, Notes and Indexes*, London: Macmillan ²1966 (1952).
- Rudolph PESCH, *Das Markusevangelium*, vol. II: *Kommentar zu Kap. 8,27-16,20* (HTKNT 2/2), Freiburg et al.: Herder ⁴1991 (1977).
- H. G. LIDDELL – R. SCOTT, *A Greek-English Lexicon. A New Edition Revised and Augmented...*, Oxford: Clarendon Press ⁹1940 (reimpr. 1985).
- Lo Nou Testament. Traducció de Josep Melcior Prat*, transcripció a cura d'Antoni Coll i Casals, amb notes de Pere Casanellas i Bassols, estudi introductor de Pau Alegre i Nadal, Carme Capó i Fuster, Antoni Coll i Casals i Pere Casanellas i Bassols, glossari d'Antoni Coll i Casals i Pere Casanellas i Bassols, i revisió d'Albert Rossich (CBCat 38), Barcelona: Associació Bíblica de Catalunya – Publicacions de l'Abadia de Montserrat 2008.

Exemple d'obres antigues:

Juvenalis Annaniensis (Juvenal RUFFINI DE NONSBERG), *Artis Magnae sciendi brevissima Synopsis*, Salisburgi 1689 = *Artis Magnae sciendi brevissima Synopsis : seu mentis humanae foecundum commonitorium ad invenendum et discurrendum ordinatum: sive magno labore de quocumque dato scibili innumeri conceptus & argumenta reperiri possunt : ac proinde Dei praeconibus, ac scientiarum studiosis profecturum : per R. P. F. Juvenalem Annaniensem Ord. Capuc. Ministrum Provinciale, octuplici Circulo Lectori Praesentatum, cum licentia superiorum : SALISBURGI, Typis Joannis Baptistae Mayr, Typog. Aulico-Academici, Anno 1689.*